

Vergaderjaar 1985–1986

19329

Wijziging van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf

Nr. 7

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 22 mei 1986

In het voorstel van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

Artikel I wordt als volgt gewijzigd.

De aanhef komt te luiden:

De Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf (Stb. 1985, 705) wordt als volgt gewijzigd:

In onderdeel D komt artikel 2, eerste lid, eerste volzin, te luiden:

Er is een Verzekeringskamer, bestaande uit een bij koninklijk besluit te bepalen aantal leden en een secretaris.

In onderdeel E komt artikel 3a te luiden:

Artikel 3a

Het levensverzekeringsbedrijf wordt onderscheiden naar branches, die de volgende benamingen dragen.

1. *Levensverzekering algemeen:*
kapitaal-, pensioen- en lijfrenteverzekeringen, met uitzondering van de onder de branches 2 en 3 begrepen verzekeringen, alsmede aanvullende verzekeringen als bedoeld in artikel 1, tweede lid, zoals invaliditeitsverzekeringen en verzekeringen bij overlijden ten gevolge van een ongeval.
2. *Levensverzekering in verband met huwelijk of geboorte*
3. *Levensverzekering verbonden met beleggingsfondsen*
4. *Permanent health insurance:*
niet-opzegbare langlopende ziekteverzekeringen gesloten met ingezetenen van Ierland of het Verenigd Koninkrijk.
5. *Deelneming in spaarkassen*

6. *Kapitalisatieverrichtingen:*

verrichtingen gebaseerd op een actuariële techniek tot sparen met het oog op kapitaalvorming, bestaande uit verplichtingen die in ruil voor eenmalige of periodieke stortingen voor wat betreft hun duur en hun bedrag bepaald zijn.

7. *Beheer over collectieve pensioenfondsen:*

beheer over de beleggingen van pensioenfondsen waaronder de waarden die tegenover de voorziening voor pensioenverplichtingen staan.

Na onderdeel E wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Ea. Na artikel 3a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3b

Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt het beheer over collectieve pensioenfondsen als uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf beschouwd indien het wordt gevoerd door verzekeraars die ook overigens het levensverzekeringsbedrijf uitoefenen.

In onderdeel G, punt 2, wordt in artikel 6, derde lid, onderdeel a, «(Stb. 1952, 275)» gewijzigd in: (Stb. 1981, 18).

Na onderdeel I worden twee onderdelen ingevoegd, luidende:

Ia. Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

1. Een vergunning voor de branche Permanent health insurance wordt slechts verleend aan een verzekeraar met zetel in Nederland die hier te lande het levensverzekeringsbedrijf niet uitoefent.

2. Een vergunning voor de branche Kapitalisatieverrichtingen of voor de branche Beheer over collectieve pensioenfondsen wordt slechts verleend aan een verzekeraar die in het bezit is van een vergunning voor de branche Levensverzekering algemeen, die de betrokken werkzaamheden in zodanige mate uitoefent dat zij voor zijn gehele bedrijf van ondergeschikte betekenis zijn en die, indien het betreft de branche Beheer over collectieve pensioenfondsen, voorts voldoet aan de door de Verzekeringskamer te zijnen aanzien gestelde voorwaarden.

Ib. In artikel 14, tweede lid, onderdeel a, wordt na «Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen» ingevoegd: (Stb. 1984, 269).

Onderdeel J wordt vervangen door een nieuw onderdeel, luidende:

J. In artikel 17, tweede lid, wordt «bestuurders» gewijzigd in: personen.

Na onderdeel J wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Ja. In artikel 18 komt het eerste lid te luiden:

1. De deskundigheid van de personen die het dagelijks beleid van een verzekeraar bepalen, dient naar het oordeel van de Verzekeringskamer voldoende te worden geacht in verband met de uitoefening van het verzekeringsbedrijf.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede «de bestuurders en de commissarissen» gewijzigd in: de personen die het beleid van de verzekeraar bepalen of mede bepalen,.

In onderdeel N, punt 2, komt artikel 23, eerste lid, onderdeel e, te luiden:

e. ten minste de helft van het in onderdeel d bedoelde minimum bedrag van het garantiefonds aan te houden in bij de algemene maatregel van bestuur te bepalen waarden volgens de daarbij te stellen regelen;

In onderdeel O vervalt in artikel 24 «, tweede».

In onderdeel Q, betreffende artikel 26, komt punt 2 te luiden:

2. In het tweede lid, eerste volzin, wordt na «verzekeraar» ingevoegd «die het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent».

In de tweede volzin wordt «overeenkomsten van transportverzekering» gewijzigd in: overeenkomsten van zee-, transport-, luchtvaart- en reisverzekering.

Na punt 3 wordt een punt toegevoegd, luidende:

4. Toegevoegd wordt een lid, luidende:

3. Een verzekeraar mag de branche Aansprakelijkheid motorrijtuigen niet uitoefenen zonder te zijn aangesloten bij het bureau, bedoeld in artikel 2, zesde lid, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen.

In onderdeel R komt punt 1 te luiden:

1. In artikel 28, eerste lid, komt de laatste volzin te luiden: De indiening geschiedt in tweevoud en voor wat betreft de staten die ingevolge het zesde lid openbaar worden gemaakt, in vijfvoud, tenzij de Verzekeringskamer andere aantallen vaststelt.

In punt 2 vervalt in het derde lid, tweede volzin, de zinsnede «met inachtneming van de in dat verslag vermelde gegevens».

In onderdeel T vervalt in artikel 35, tweede lid, de zinsnede «die nodig zijn».

Na onderdeel Z wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Za. In artikel 53, vijfde lid, wordt na «eindigt» ingevoegd: in geval van opzegging overeenkomstig het vierde lid.

In onderdeel AA wordt in artikel 53c, tweede lid, eerste volzin, en vierde lid, eerste volzin, «kapitaal» gewijzigd in: bedrag.

Toegevoegd wordt een lid, luidende:

7. In dit artikel wordt onder verzekerd bedrag verstaan het verzekerd kapitaal, vermeerderd met tienmaal de verzekerde jaarlijkse renten.

Na onderdeel AA worden drie onderdelen ingevoegd, luidende:

AAa. In artikel 55, tweede lid, wordt na «financieringsplan» ingevoegd: ter goedkeuring.

AAb. Na artikel 60 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 60a

1. De Verzekeringskamer is voorts bevoegd een vergunning die ingevolge artikel 88 aan een verzekeraar met zetel buiten de Gemeenschap is verleend, in te trekken indien de verzekeraar hetzij:

a. in de Staat van zijn zetel niet bevoegd is tot uitoefening van het directe schadeverzekeringsbedrijf of dit bedrijf aldaar niet daadwerkelijk uitoefent;

b. met betrekking tot zijn gehele in en buiten Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf niet over een solvabiliteitsmarge beschikt, die

tenminste overeenkomt met de krachtens artikel 39 vereiste solvabiliteitsmarge.

2. Een intrekking als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld met een intrekking op grond van artikel 60, eerste lid, onderdeel b.

AAc. In artikel 69 wordt aan de eerste volzin toegevoegd: , alsmede de sindsdien ontvangen uitkeringen uit hoofde van de Wet interne lastenverevening particuliere ziektekostenverzekeringsbedrijf (Stb. 1986, 115) of de met die uitkeringen verkregen waarden.

In onderdeel FF, betreffende artikel 83, wordt na «FF» het cijfer «1» ingevoegd.

In dit punt vervalt de tweede volzin.

Aan punt 2 wordt toegevoegd: In de tweede volzin wordt na «Wet Assurantiebemiddeling» ingevoegd: (Stb. 1952, 34).

In onderdeel GG, betreffende artikel 85, wordt na «GG» het cijfer «1» ingevoegd.

Na punt 1 wordt een punt toegevoegd, luidende:

2. In het tweede lid vervallen «16, vierde lid,» en «40, derde lid,».

In onderdeel II, betreffende artikel 87, wordt punt 3 vervangen door drie punten, luidende:

3. De leden 3 en 4 vervallen.

4. De leden 5 en 6 worden vernummerd tot 3 en 4.

5. In het vierde lid (nieuw) wordt na «de artikelen 34, 52» ingevoegd «53b, 53c,» en wordt «of» gewijzigd in «en».

In artikel III, eerste lid, wordt na «deze wet» ingevoegd: in het bezit zijn van een verklaring als bedoeld in artikel 18, eerste lid, van de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf, Stb. 1922, 716 en tevens.

Toegevoegd wordt een volzin, luidende: De Verzekeringskamer kan ten behoeve van een verzekeraar op diens schriftelijk verzoek deze termijn met twee maanden verlengen.

Het tweede lid komt te luiden:

2. Met betrekking tot de aanvraag zijn de artikelen 13, 14 eerste lid, 19, onderdeel b, 20, eerste lid, laatste volzin, en tweede lid, 21, en 23, onderdeel f, niet van toepassing, onverminderd het bepaalde in de artikelen IV, V en VII.

In het vierde lid wordt «aangevraagde» gewijzigd in: benodigde.

Toegevoegd wordt een volzin, luidende: De gelijkstelling vervalt indien de verzekeraar niet tijdig de vergunning heeft aangevraagd.

Toegevoegd wordt een lid, luidende:

5. Degene die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet als vertegenwoordiger was aangesteld ingevolge artikel 19, eerste lid, van de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf, Stb. 1922, 716, wordt gelijkgesteld met een vertegenwoordiger in de zin van deze wet.

In artikel XIV wordt «de Wet toezicht verzekeringsbedrijf» vervangen door: artikel 28 van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf.

In artikel XV komt de laatste volzin te luiden:

In de opsomming van de bepalingen van laatstgenoemde wet wordt na «10,» ingevoegd: «19a, eerste lid,», wordt «23, tweede lid, laatste volzin» gewijzigd in «23, tweede lid» en wordt na «26, eerste en tweede lid,» ingevoegd «28, eerste lid, tweede lid, eerste en derde volzin, zevende lid, en achtste lid, eerste volzin, 29, eerste en tweede lid,».

In artikel XVIII wordt na onderdeel A een onderdeel ingevoegd, luidende:

B. In artikel 3a wordt in het eerste lid, eerste volzin, in het tweede lid, eerste volzin, en in het derde lid telkens «de verzekeringsonderneming» gewijzigd in: de verzekeraar.

Onderdeel B wordt verletterd tot C.

Artikel XXVI vervalt.

In artikel XXIX wordt «letter f» gewijzigd in: onderdeel f.

Artikel XXXIII komt te luiden:

Artikel XXXIII

De tekst van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf wordt door Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst.

TOELICHTING

Artikel I

E en Ea, Artikelen 3a en 3b

Met de wijzigingen, voorgesteld in de benamingen en omschrijvingen van de branches onder nrs. 1, 3 en 7 (in het voorstel van wet onder nrs. 1, 2 en 4) zijn redactionele verduidelijkingen aangebracht.

Onder de nrs. 2, 4 en 6 zijn nog drie branches uit de bijlage bij de eerste EEG-richtlijn levensverzekering opgenomen omdat is gebleken dat daaraan in de praktijk behoefte bestaat. Met betrekking tot de branche «Permanent health insurance» moet hierbij het volgende worden opgemerkt. De onder deze branche vallende ziekteverzekeringen worden alleen in het Verenigd Koninkrijk en Ierland als overeenkomsten van levensverzekering beschouwd. In de toezichtssystematiek van Nederland en de overige lid-staten gaat het hier evenwel om overeenkomsten van schadeverzekering. Zou nu een Nederlandse ziektekostenverzekeraar de «Permanent health insurance» in het Verenigd Koninkrijk en Ierland gaan uitoefenen, dan zou hij ingevolge de richtlijn levensverzekering mede het levensverzekeringsbedrijf uitoefenen. Hij zou daarmee in strijd handelen met het verbod van artikel 26, eerste lid, van de wet, het levensverzekeringsbedrijf naast het schadeverzekeringsbedrijf uit te oefenen. Uit de aanhef van artikel 3a blijkt duidelijk dat «Permanent health insurance»-overeenkomsten als overeenkomsten van levensverzekering worden beschouwd.

Ingevolge het voorgestelde artikel 3b mogen instellingen die collectieve pensioenfondsen beheren zonder daarnaast overeenkomsten van levensverzekering te sluiten, dat beheer blijven voeren zonder onder de toezichtsregels voor het levensverzekeringsbedrijf te vallen. Hiermee wordt het bestaande toezichtsbeleid gehandhaafd. Zulks is in overeenstemming met de richtlijn levensverzekering, die ten aanzien van het beheer van collectieve pensioenfondsen bepaalt dat in een lid-staat de desbetreffende activiteiten slechts tot het levensverzekeringsbedrijf worden gerekend voor zover zij in die lid-staat onder het toezicht op het verzekeringsbedrijf zijn gesteld (en aldaar zijn toegestaan).

la, Artikel 11a

In de toelichting op het voorgestelde artikel 3a is reeds opgemerkt dat de «Permanent health insurance» ingevolge de richtlijn levensverzekering

als een branche van het levensverzekeringsbedrijf moet worden aangemerkt, maar dat de betrokken activiteiten in het Nederlandse toezichtstelsysteem tot het schadeverzekeringsbedrijf worden gerekend. Uit de aanhef van artikel 3a, juncto artikel 26, eerste lid, van de wet, volgt dat een Nederlandse schadeverzekeraar geen vergunning van de Verzekeringkamer zal kunnen ontvangen voor de branche «Permanent health insurance». Aangezien de «Permanent health insurance» een strikt Brits en Iers karakter draagt, dient ook te worden voorkomen dat de indeling van de betrokken branche bij het levensverzekeringsbedrijf tot gevolg zal hebben dat een verzekeraar die hier te lande het levensverzekeringsbedrijf uitoefent, tevens «Permanent health insurance»-overeenkomsten kan sluiten. Daarom wordt in het eerste lid van artikel 11a bepaald dat een vergunning voor de desbetreffende branche slechts wordt verleend aan een verzekeraar met zetel in Nederland, die hier te lande het levensverzekeringsbedrijf niet uitoefent.

Naar het voorgestelde tweede lid is overgebracht de inhoud van artikel 15a van het wetsvoorstel. Daaraan is toegevoegd dat voor het verkrijgen van een vergunning voor de branche Kapitalisatieverrichtingen of voor de branche Beheer over collectieve pensioenfondsen tevens vereist is, dat de verzekeraar reeds een vergunning voor de branche Levensverzekering algemeen bezit en de kapitalisatieverrichtingen onderscheidenlijk de beheerswerkzaamheden slechts bijkomstig zal uitoefenen. Deze voorwaarden worden gesteld om te voorkomen dat de betrokken activiteiten, die kenmerken vertonen die wezensvreemd zijn aan het levensverzekeringsbedrijf, hun stempel drukken op de bedrijfsvoering van de betrokken onderneming.

J en Ja, Artikelen 17 en 18

Het in artikel 17, eerste lid, vervatte vereiste dat het bestuurders moeten zijn die het dagelijks beleid van een verzekeraar bepalen, is in de praktijk te stringent gebleken. Vooral bij onderlinge waarborgmaatschappijen komt het voor dat het bestuur zich beperkt tot de vaststelling van het algemene beleid van de onderlinge maar het dagelijks beleid heeft gedelegeerd aan een daarvoor aangestelde directie, waarvan de leden niet behoren tot de statutaire bestuurders. In verband hiermee wordt in overeenstemming met artikel 9, eerste lid, van de Wet toezicht kredietwezen voorgesteld te spreken van «personen» in plaats van «bestuurders». Uiteraard dienen het eerste en tweede lid van artikel 18 hierop te worden afgestemd.

N, Artikel 23

Teneinde elk misverstand hieromtrent weg te nemen, wordt thans voorgesteld duidelijk in onderdeel e tot uitdrukking te laten komen dat bij de betrokken algemene maatregel van bestuur limitatief wordt voorgeschreven in welke waarden de helft van het minimum bedrag van het garantiefonds door verzekeraars met zetel buiten de Gemeenschap moet worden aangehouden.

O, Artikel 24

Aangezien artikel 24 uitsluitend op verzekeraars met zetel buiten de Gemeenschap van toepassing is, dient de verwijzing naar artikel 20, tweede lid, dat gaat over de inhoud van het door buitenlandse EEG-verzekeraars te verstrekken certificaat, te vervallen.

Q, Artikel 26

Om elke twijfel over de beoogde ruime inhoud van het begrip overeenkomsten van transportverzekering in artikel 26, tweede lid, tweede volzin, uit te sluiten, wordt in plaats daarvan de omschrijving van «overeenkomsten van zee-, transport- en luchtvaartverzekering» voorgesteld. Daarnaast wordt voorgesteld om ook overeenkomsten van reisverzekering uit te zonderen van het verbod om te verzekeren tegen de risico's van groot molest. In de praktijk blijkt aan dekking tegen deze risico's in overeenkomsten reisverzekering behoefte te bestaan. Mits dit geschiedt op basis van de algemeen gebruikelijke molestclausules waardoor de verzekeraar zich terstond of op redelijk korte termijn van het risico kan bevrijden, bestaan hiertegen uit toezichtsoverwegingen geen bezwaren.

Met betrekking tot het nieuwe derde lid van artikel 26 zij het volgende opgemerkt. Ingevolge artikel 14, tweede lid, onderdeel a, dient een verzekeraar bij zijn aanvraag van een vergunning voor de branche Aansprakelijkheid motorrijtuigen een bewijs over te leggen waaruit blijkt dat hij is aangesloten bij het Nederlands Bureau der Motorrijtuigverzekeraars. Uiteraard is met de overlegging van dit bewijs aan deze eenmalige verplichting voldaan. Bedoeld is echter dat de verplichting tot aansluiting geldt voor de gehele duur van de betrokken bedrijfsuitoefening. Daarom wordt dit alsnog met het voorstelde derde lid in de vorm van een uitoefeningsvoorwaarde bepaald. Hiermee wordt tevens bereikt dat de Verzekeringskamer de betrokken vergunning kan intrekken indien niet meer aan deze voorwaarde wordt voldaan.

R, Artikel 28

De voorgestelde wijziging in de laatste volzin van het eerste lid behelst een redactionele verduidelijking.

In het derde lid, tweede volzin, moet de toevoeging «met inachtneming van de in de staat voorkomende gegevens» vervallen omdat zij geduid kan worden als een beperking die aan de actuaris wordt opgelegd bij zijn onderzoek naar de juistheid van de berekeningen.

T, Artikel 35

De voorgestelde wijziging is nodig omdat de tarieven op verschillende technische grondslagen kunnen zijn berekend en bedoeld is dat aan de Verzekeringskamer opgave wordt gedaan van de grondslagen die voor de berekening van de tarieven zijn gebruikt.

Za, Artikel 53

Deze wijziging beoogt te verduidelijken dat de in het vijfde lid genoemde rechtsgevolgen alleen intreden indien de overgedragen overeenkomst van schadeverzekering overeenkomstig het vierde lid is opgezegd.

AA, Artikel 53c

De wijzigingen in artikel 53c strekken ertoe te verduidelijken hoe het verzekerd kapitaal moet worden berekend bij verzekeringen die voorzien in de uitkering van jaarlijkse renten.

AAa, Artikel 55

De voorgestelde wijziging preciseert dat ook het financieringsplan, zoals uit het vierde lid reeds valt af te leiden, ter goedkeuring bij de Verzekeringskamer moet worden ingediend.

AAb, Artikel 60a

Ingevolge artikel 88, tweede lid, gelden voor schadeverzekeraars met zetel buiten de Gemeenschap die op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf reeds hier te lande werkzaam waren, niet de in artikel 23, eerste lid, onderdelen b en c, opgenomen eisen. Deze verzekeraars zouden derhalve hier het schadeverzekeringsbedrijf kunnen blijven uitoefenen, ook al verliezen zij daartoe de bevoegdheid in hun eigen land of staken zij de bedrijfsuitoefening aldaar. Ook wanneer ze voor hun totale bedrijf blijvend niet zouden beschikken over een solvabiliteitsmarge die ten minste gelijk is aan die waarover Europese verzekeraars moeten beschikken, zouden ze toch hier te lande hun bedrijf mogen voortzetten. De ondergetekenden achten deze permanente vrijstellingen bij nader inzien niet juist. Vandaar dat in artikel 60a wordt voorzien in de bevoegdheid van de Verzekeringskamer om bij het niet voldoen aan genoemde eisen de vergunning in te trekken. Uiteraard brengt het beginsel van behoorlijk bestuur mee dat de betrokken ondernemingen in voorkomend geval de nodige tijd gelaten wordt om met name aan de gestelde solvabiliteits-eisen te voldoen. Opgemerkt zij dat voor derde-land levensverzekeraars een overeenkomstige bepaling niet nodig is. Door in artikel III, tweede lid, de verwijzing naar artikel 23, eerste lid, onderdelen b en c, te laten vervallen, gelden voor hen de genoemde eisen direct vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de onderhavige wet.

AAc, Artikel 69

Deze wijziging vloeit voort uit de Wet interne lastenverevening particuliere ziektekostenverzekeringsbedrijf, die per 1 april 1986 in werking is getreden. Conform de doelstellingen van die wet dienen de door een verzekeraar uit hoofde van de vereveningsregeling ontvangen uitkeringen door middel van een verlaging van de premietarieven of aanvulling van de vergrijzingsvoorziening aan diens verzekerden ten goede te komen. Dit zal uiteraard ook in geval van noodregeling of faillissement onverkort moeten gelden. Daarom worden deze uitkeringen of de daarmee verkregen waarden aan het afgescheiden vermogen toegedeeld, zodat de vorderingen van de verzekerden ook op deze uitkeringen bij voorrang kunnen worden verhaald.

GG, Artikel 85

Aangezien de Verzekeringskamer geregeld vergunningen zal verlenen en de in artikel 16, vierde lid, bedoelde kosten van de publikatie daarvan gering zijn, wegen de van de verzekeraars te ontvangen bedragen niet op tegen de kosten van inning en administratie, die de Verzekeringskamer terzake zal moeten maken.

De verwijzing naar artikel 40, derde lid, dient te vervallen aangezien ingevolge onderdeel W dit artikel in zijn geheel vervalt.

II, Artikel 87

Ten gevolge van de onlangs door de Staten-Generaal aangenomen Wet tot wijziging van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1986, 99), waarbij het instituut van de bijzondere leden is afgeschaft, dient de regeling in het huidige derde en vierde lid inzake de voordracht en benoeming van bijzondere leden van het College van Beroep voor het bedrijfsleven te vervallen.

Artikel III

De wijziging in het eerste lid, eerste volzin, strekt ertoe dat de overgangsregeling alleen geldt voor die ondernemingen die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet hier te lande legaal het levensverzekeringsbedrijf uitoefenen. De tweede volzin is toegevoegd omdat de ervaring bij de inwerkingtreding van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf heeft uitgewezen dat met name buitenlandse verzekeraars soms meer tijd nodig hebben voor het voorbereiden van hun aanvragen. In het tweede lid is de verwijzing naar artikel 14, eerste lid, opgenomen, aangezien de Verzekeringskamer reeds over de in die bepaling genoemde bescheiden beschikt. Voorts is met de verwijzing naar artikel 19, onderdeel b, en 20, eerste lid, laatste volzin, en tweede lid, nader gepreciseerd dat zowel Nederlandse als buitenlandse EEG-verzekeraars in beginsel direct aan de solvabiliteitseisen moeten voldoen. Met de slotzinsnede wordt echter aangegeven dat indien een verzekeraar nog niet aan deze eisen voldoet, voor hem de overgangsbepalingen van de artikelen IV, V of VII zullen gelden. Voor wat betreft het vervallen van de verwijzing naar artikel 23, eerste lid, onderdelen b en c, zij verwezen naar de toelichting op de wijziging in onderdeel AAb met betrekking tot artikel 60a.

De tweede volzin van het vierde lid behelst een sanctie op het niet tijdig aanvragen van de benodigde vergunningen.

Met het vijfde lid wordt ook met betrekking tot de vertegenwoordiger voorzien in een zo soepel mogelijke overgang naar de nieuwe toezichtswetgeving. Overigens zij opgemerkt dat de hier te lande reeds werkzame buitenlandse verzekeraars bij hun eerste aanvraag van een vergunning ingevolge artikel 20, derde lid, een nieuwe akte van aanstelling moeten overleggen.

Artikel XIV

Met de verwijzing naar artikel 28 van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf wordt aangegeven dat het hier uitsluitend gaat om die verzekeraars die ingevolge deze bepaling staten moeten indienen.

Artikel XV

Als gevolg van de voorgestelde wijzigingen worden sancties gesteld op overtreding van een aantal bepalingen met betrekking tot de staten, het jaarverslag en de jaarrekening. Tevens wordt overtreding van artikel 83, zevende lid, strafbaar gesteld.

Artikel XVIII

De verwijzingen behelzen louter redactionele verbeteringen.

Artikel XXVI

Ten gevolge van de wet van 20 december 1984, Stb. 649, tot wijziging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting; derde fase tweeverdieners, is artikel 16 van de Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521) vervallen. Hierdoor dient tevens het onderhavige artikel te vervallen.

Artikel XXXIII

Om praktische redenen wordt van vernummering afgezien.

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes